

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 листопада 2024 р. № 1373

ПОРЯДОК
розміщення кенотафів особам, які захищали незалежність,
суверенітет та територіальну цілісність України, з числа осіб,
які судом оголошені померлими, на території кладовищ

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає механізм розміщення на території кладовищ, зокрема на Національному військовому меморіальному кладовищі, кенотафів особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, з числа осіб, які судом оголошені померлими.

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України “Про поховання та похоронну справу”.

Розміщення кенотафів на території кладовищ

3. На території кладовищ, крім Національного військового меморіального кладовища, можуть розміщуватися кенотафи особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, з числа осіб, які судом оголошені померлими (далі — загиблі (померлі) особи).

4. Чоловік (дружина), батьки (усиновлювачі), діти, сестра, брат, дід або баба, онук (правнук), інша особа, яка зобов’язалася спорудити кенотаф загиблій (померлій) особі (далі — особа, яка зобов’язалася спорудити кенотаф), звертаються із заявою в паперовій чи електронній формі (за технічної можливості) до ритуальної служби (у разі її відсутності — до сільського, селищного, міського голови) про укладення договору-замовлення про розміщення кенотафа загиблій (померлій) особі на території кладовища, примірна форма якого встановлюється Мінінфраструктури.

До заяви, поданої в паперовій формі, додаються копії:

документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України (для громадян України), паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус (для іноземців та осіб без громадянства), особи, яка зобов’язалася спорудити кенотаф;

свідоцтва про смерть загиблої (померлої) особи;

рішення суду щодо оголошення особи померлою;

документів про безпосередню участь особи в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районі проведення антитерористичної операції у період її проведення (витягів з наказів керівника Антитерористичного центру при СБУ, першого заступника чи заступника керівника Антитерористичного центру при СБУ про залучення до проведення антитерористичної операції, витяги з наказів керівника оперативного штабу з управління антитерористичною операцією чи його заступників або керівників секторів (командирів оперативно-тактичних угруповань) про підпорядкування керівнику оперативного штабу з управління антитерористичною операцією в районі її проведення та про прибуття (вибуття) до (з) району проведення антитерористичної операції, документів про направлення у відрядження до району проведення антитерористичної операції або інших документів, виданих державними органами, що містять достатні докази про безпосередню участь особи у виконанні завдань антитерористичної операції в районі її проведення), у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів (витягів з наказу Генерального штабу Збройних Сил про залучення до здійснення таких заходів, витягів з наказу Командувача об'єднаних сил або командирів оперативно-тактичних угруповань про прибуття (вибуття) до (з) районів здійснення цих заходів, документів про направлення у відрядження до районів здійснення таких заходів), у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України (довідки за формою згідно з додатком 1 до Порядку надання статусу члена сім'ї загиблого (померлого) Захисника чи Захисниці України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2015 р. № 740 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 78, ст. 2605; 2024 р., № 37, ст. 2305), або інших документів, виданих державними органами, що містять достатні докази про безпосередню участь особи у таких заходах).

Особа, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, має право звернутися із заявою, передбаченою абзацом першим пункту 4 цього Порядку, у разі, коли на момент її звернення кенотаф загиблій (померлій) особі на території будь-яких кладовищ не розміщено, а також за умови відсутності укладеного такою особою договору-замовлення про розміщення кенотафа загиблій (померлій) особі на території іншого кладовища, про що зазначається у заяві.

До заяви, поданої в електронній формі, додаються скановані копії оригіналів документів, визначених абзацами третім — шостим пункту 4 цього Порядку, шляхом завантаження особою, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, для подальшого їх опрацювання.

5. За результатами розгляду документів, зазначених у пункті 4 цього Порядку, ритуальна служба (у разі її відсутності — сільський, селищний, міський голова) протягом 30 днів з дати їх отримання приймає рішення про укладення договору-замовлення про розміщення кенотафа загиблій (померлій) особі на території кладовища або про відмову в укладенні такого договору-замовлення.

У разі відмови в укладенні договору-замовлення у листі ритуальної служби (у разі її відсутності — сільського, селищного, міського голови) зазначається обґрунтована підстава відповідно до пункту 6 цього Порядку, про що повідомляється особі, яка зобов'язалася спорудити кенотаф.

6. Ритуальна служба (у разі її відсутності — сільський, селищний, міський голова) відмовляє особі, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, в укладенні договору-замовлення про розміщення кенотафа загиблій (померлій) особі на території кладовища у разі, коли:

загибла (померла) особа не належить до осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України;

загибла (померла) особа не належить до осіб, які судом оголошені померлими;

копії документів, визначених абзацами третім — шостим пункту 4 цього Порядку, подано не в повному обсязі;

особа, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, уклала договір-замовлення про розміщення кенотафа на іншому кладовищі;

загиблій (померлій) особі розміщено кенотаф на іншому кладовищі.

Після усунення причини, що стала підставою для відмови, допускається повторне звернення із заявою до ритуальної служби (у разі її відсутності — до сільського, селищного, міського голови) з метою укладення договору-замовлення про розміщення кенотафа загиблій (померлій) особі на території кладовища.

7. Виділення місця на території кладовища для розміщення загиблій (померлій) особі кенотафа та розміщення кенотафа здійснюється ритуальною службою (у разі її відсутності — сільським, селищним, міським головою) на підставі укладеного в установленому порядку договору-замовлення про розміщення кенотафа загиблій (померлій) особі на території кладовища у визначений у ньому строк.

Місце для розміщення кенотафів загиблим (померлим) особам на території кладовищ виділяється безоплатно, довжиною 2,2 метра і шириною 1,5 метра або колумбарна ніша у колумбарії.

8. Після виконання робіт з розміщення кенотафа особа, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, повинна забезпечити прибирання території біля кенотафа та переміщення утворених під час виконання

зазначених робіт відходів до спеціально обладнаних місць для збирання таких відходів.

9. Установлений кенотаф реєструється спеціалізованим комунальним підприємством (у разі його відсутності — виконавчим органом сільської, селищної, міської ради) в Книзі обліку намогильних споруд, форма якої встановлюється Мінінфраструктури.

10. Заходи, пов'язані з розміщенням кенотафа загиблій (померлій) особі на території кладовищ, відповідно до цього Порядку здійснюються за кошти особи, яка зобов'язалася спорудити кенотаф.

11. У разі бажання особи, яка зобов'язалася спорудити кенотаф та яка є користувачем місця родинного поховання, у межах родинного поховання може бути встановлений кенотаф загиблій (померлій) особі.

12. У разі виявлення тіла (останків) особи, якій було встановлено кенотаф, поховання може здійснюватися шляхом закопування в могилі труни з тілом (останками) загиблої (померлої) особи у межах місця розташування кенотафа.

У разі розташування кенотафа в колумбарії після кремації урну з прахом загиблої (померлої) особи може бути розміщено в колумбарній ніші кенотафа.

13. У разі скасування рішення суду про оголошення загиблої (померлої) особи померлою відповідно до частини першої статті 48 Цивільного кодексу України або виявлення тіла (останків) загиблої (померлої) особи та здійснення її поховання не на місці розташування кенотафа установлений їй кенотаф підлягає демонтажу.

Особа, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, звертається із заявою в паперовій чи електронній формі (за технічної можливості) до ритуальної служби (у разі її відсутності — до сільського, селищного, міського голови) за місцем розташування кенотафа з метою укладення договору-замовлення про демонтаж кенотафа загиблій (померлій) особі на території кладовища, примірна форма якого встановлюється Мінінфраструктури.

До заяви, поданої в паперовій формі, додаються копії:

документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України (для громадян України), паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус (для іноземців та осіб без громадянства), особи, яка зобов'язалася спорудити кенотаф;

рішення суду щодо скасування рішення суду про оголошення фізичної особи померлою або свідоцтва про поховання загиблої (померлої) особи.

До заяви, поданої в електронній формі, додаються скановані копії оригіналів документів, визначених абзацами четвертим і п'ятим пункту 13 цього Порядку, шляхом завантаження особою, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, для подальшого їх опрацювання.

14. Демонтаж кенотафа на території кладовища здійснюється на підставі укладеного в установленому порядку договору-замовлення у визначений у ньому строк.

15. Про демонтаж кенотафа спеціалізованим комунальним підприємством (у разі його відсутності — виконавчим органом сільської, селищної, міської ради) робиться запис у Книзі обліку намогильних споруд.

16. Заходи, пов'язані з демонтажем кенотафа на території кладовищ, відповідно до цього Порядку здійснюються за кошти особи, яка зобов'язалася спорудити кенотаф.

Розміщення кенотафів на Національному військовому меморіальному кладовищі

17. На Національному військовому меморіальному кладовищі можуть розміщуватися кенотафи загиблим (померлим) особам з числа осіб, визначених частиною першою статті 15¹ Закону України “Про поховання та похоронну справу”.

18. Особа, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, звертається із заявою в паперовій чи електронній формі (за технічної можливості) до державної установи “Національне військове меморіальне кладовище” (далі — державна установа) для укладення в паперовій чи електронній формі (за технічної можливості) договору про розміщення кенотафа загиблій (померлій) особі з числа осіб, визначених частиною першою статті 15¹ Закону України “Про поховання та похоронну справу”, на Національному військовому меморіальному кладовищі, примірна форма якого затверджується Мінветеранів (далі — договір).

До заяви, поданої в паперовій формі, додаються копії (крім випадків, передбачених пунктом 22 цього Порядку):

документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України (для громадян України), паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус (для іноземців та осіб без громадянства), особи, яка зобов'язалася спорудити кенотаф;

свідоцтва про смерть загиблої (померлої) особи;

рішення суду щодо оголошення особи померлою;

документів, що підтверджують належність загиблої (померлої) особи до осіб, зазначених у частині першій статті 15¹ Закону України “Про поховання та похоронну справу”.

Особа, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, має право звернутися із заявою, передбаченою абзацом першим пункту 4 цього Порядку, у разі, коли на момент її звернення кенотаф загиблій (померлій) особі на території будь-яких кладовищ не розміщено, а також за умови відсутності

укладеного такою особою договору-замовлення про розміщення кенотафа загиблій (померлій) особі на території іншого кладовища, про що зазначається у заяві.

До заяви, поданої в електронній формі, додаються скановані копії оригіналів документів, визначених абзацами третім — шостим пункту 18 цього Порядку, шляхом завантаження особою, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, для подальшого їх опрацювання.

19. Державна установа не пізніше наступного робочого дня з дати звернення особи, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, відповідно до пункту 18 цього Порядку звертається з використанням системи електронного документообігу до МВС для отримання інформації про наявність у загиблої (померлої) особи на день смерті не погашеної і не знятої в установленому законом порядку судимості за вчинення умисного злочину.

20. За результатами розгляду копій документів, зазначених у пункті 18 цього Порядку, щодо наявності підстав для відмови, визначених у пункті 21 цього Порядку, та інформації, наданої МВС відповідно до пункту 19 цього Порядку, державна установа протягом 10 робочих днів з дати отримання відповіді від МВС укладає договір або приймає рішення про відмову в його укладенні.

У разі відмови в укладенні договору у листі державної установи зазначається обґрунтована підстава відповідно до пункту 21 цього Порядку, про що повідомляється особі, яка зобов'язалася спорудити кенотаф.

21. Державна установа відмовляє в укладенні договору у разі, коли:

загибла (померла) особа не належить до осіб, визначених у частині першій статті 15¹ Закону України “Про поховання та похоронну справу”;

загибла (померла) особа на день смерті мала не погашену і не зняту в установленому законом порядку судимість за вчинення умисного злочину;

копії документів, визначених абзацами третім — шостим пункту 18 цього Порядку, подано не в повному обсязі (крім випадків, передбачених пунктом 22 цього Порядку);

особа, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, уклала договір-замовлення про розміщення кенотафа на іншому кладовищі;

загиблій (померлій) особі розміщено кенотаф на іншому кладовищі.

Після усунення причини, що стала підставою для відмови, допускається повторне звернення із заявою до державної установи щодо укладення договору.

22. У разі технічної можливості копії документів, визначені абзацами третім — шостим пункту 18 цього Порядку, не подаються, а необхідні

відомості державна установа отримує шляхом електронної інформаційної взаємодії з інформаційно-комунікаційними системами та публічними електронними реєстрами органів державної влади відповідно до вимог законодавства.

23. Виділення місця на Національному військовому меморіальному кладовищі для розміщення кенотафа загиблій (померлій) особі з числа осіб, визначених частиною першою статті 15¹ Закону України “Про поховання та похоронну справу”, та його розміщення здійснюється державною установою на підставі укладеного в установленому порядку договору у визначений у ньому строк.

Місце для розміщення кенотафа загиблій (померлій) особі виділяється довжиною 2,2 метра і шириною 1,5 метра або колумбарна ніша у колумбарії.

Кенотаф розміщується у вигляді намогильної споруди відповідно до зразків та описів намогильних споруд та меморіальних табличок, що встановлюються на території Національного військового меморіального кладовища, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2022 р. № 935 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 69, ст. 4175; 2024 р., № 67, ст. 4038).

24. Особі, яка зобов’язалася спорудити кенотаф, згідно з договором безоплатно надаються:

місця на Національному військовому меморіальному кладовищі для розміщення кенотафа загиблій (померлій) особі відповідно до затвердженої проектної документації;

намогильна споруда та послуги з її встановлення.

25. У разі виявлення тіла (останків) особи, якій було встановлено кенотаф, поховання може здійснюватися шляхом закопування в могилі труни з тілом (останками) загиблої (померлої) особи у межах місця розташування кенотафа.

У разі розташування кенотафа в колумбарії після кремації урну з прахом загиблої (померлої) особи може бути розміщено в колумбарній ніші кенотафа у встановленому законодавством порядку.

26. У разі скасування рішення суду про оголошення загиблої (померлої) особи померлою відповідно до частини першої статті 48 Цивільного кодексу України або виявлення тіла (останків) загиблої (померлої) особи та здійснення її поховання не на місці розташування кенотафа установлений їй кенотаф підлягає демонтажу.

Особа, яка зобов’язалася спорудити кенотаф, звертається із заявою в паперовій чи електронній формі (за технічної можливості) до державної установи для укладення в паперовій чи електронній формі (за технічної можливості) договору про демонтаж кенотафа загиблій (померлій) особі.

До заяви, поданої в паперовій формі, додаються копії:

документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України (для громадян України), паспортного документа іноземця або документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус (для іноземців та осіб без громадянства), особи, яка зобов'язалася спорудити кенотаф;

рішення суду щодо скасування рішення суду про оголошення фізичної особи померлою або свідоцтва про поховання загиблої (померлої) особи.

До заяви, поданої в електронній формі, додаються скановані копії оригіналів документів, визначених абзацами четвертим і п'ятим пункту 26 цього Порядку, шляхом завантаження особою, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, для подальшого їх опрацювання.

27. У разі технічної можливості копії документів, визначені абзацами четвертим і п'ятим пункту 26 цього Порядку, не подаються, а необхідні відомості державна установа отримує шляхом електронної інформаційної взаємодії з інформаційно-комунікаційними системами та публічними електронними реєстрами органів державної влади відповідно до вимог законодавства.

28. Демонтаж кенотафа на території Національного військового меморіального кладовища здійснюється державною установою на підставі укладеного в установленому порядку договору у визначений у ньому строк.

29. Заходи, пов'язані з розміщенням та демонтажем на Національному військовому меморіальному кладовищі кенотафа загиблій (померлій) особі з числа осіб, визначених частиною першою статті 15¹ Закону України "Про поховання та похоронну справу", відповідно до цього Порядку здійснюються державною установою в межах і за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України на відповідний рік.
